

at den ikke vil være forbunden med nogen som helst Risiko eller Fare, selv i de Communer, hvor Lovudkastet vil finde sin største og meest gennemgribende Anvendelse. Det var vistnok en billig Forventning, om man her havde mødt et Lovudkast fra den ærede Regjering i den Retning, som det nu forelagte; det var en billig Forventning; men den er ikke bleven opfyldt, men jeg troer tillige, at det var en berettiget Forventning, at den ærede Regjering ikke fremtraadte hindrende og indværende mod det Lovforslag, som nu ligger for. Jeg havde ønsket, at de to ærede Ministre, som have ytret sig, havde fremsat positive Bemærkninger om, hvad Regjeringen da meente, der skulde gøres, dersom det Foreslaaede ikke var godt eller ikke tilstrækkeligt. Jeg troer ikke, at der er fremkommet noget andet Forslag fra Regjeringens Side. Det forekommer mig forøvrigt, at den ærede Indenrigsministers første Foredrag indeholdt, at han, naar han vilde være consequent, maatte sige, at det var godt at give Communalbestyrelserne den Frihed til at handle, som Lovforslaget indrømmer; han sagde nemlig, at i 1846 og 1847 var der udrettet meget til den da herskende Dyrctids Afhjælpning ved Forholdsregler af Communalbestyrelserne; men kunde Communalbestyrelserne dengang handle, efterat de specielt for hvert Foretagende, de vilde indlade dem paa, skulde indhente overordnede Autoritetens Samtykke, — kunde de dengang, da de vare saa indskrænkede og saa bundne, udrette Noget, saa maa den ærede Minister consequent indrømme, at de nu ville kunne udrette mere, naar de faae den foreslaaede Frihed. Den ærede Indenrigsminister sagde tillige, at han kun vilde gaae ind paa det foreliggende Lovforslag, naar det blev nærmere motiveret, naar

den Frihed nemlig, der blev indrømmet Communalbestyrelserne, blev nærmere begrændset; men jeg troer, at Lovforslagets praktiske Godhed netop berøder derpaa, at der er indrømmet Communalbestyrelserne Frihed til at handle, og at de ikke ere bundne til bestemte indskrænkende Fremgangsmaader; thi hvad der er godt i dette Anliggende i eet Sogn, i een Commune, i een Landstræking, det vil være forkeert i en anden; derfor skal man overlade den specielle og detaillerede Udførelse til enhver Communalbestyrelses Conduite. Paa de fleste Stæder er der endnu Intet gjort fra Communalbestyrelsernes Side for at afhjælpe Dyrctiden; man behøver kun at spørge, om Kjøbenhavns Communalbestyrelse har gjort Noget; og naar derpaa svares Nei, saa troer jeg, at deri ligger tillige et Beviis for, at den nærværende Lovgivning er saaledes, at den lægger enhver Communalbestyrelse en legal Hindring i veien forat gjøre det, hvortil det er den meest paa-trængende Opfordring, og som for allerede lang Tid siden burde være paaabegyndt. Men naar dette forholder sig rigtigt, saa mener jeg ogsaa, at deri ligger megen Opfordring for det ærede Thing til at tilendebringe Forhandlingerne om det foreliggende Lovforslag snarest muligt og ikke at henses det til yderligere Behandling i et Udvalg og til fortsatte Deliberationer udenfor Salen mellem dette Udvalg og det ærede Ministerium, og det vilde derfor efter mit Dnsse være meget beklageligt, om det Forslag, som allerede er bebudet at skulle fremkomme om et Udvalgs Nedsættelse, vil blive taget tilfølge; thi jeg troer, at det foreliggende Lovforslag er et af de meest paa-trængende, som vi i lang Tid have havt at behandle her i Salen.